

ת"פ 35312/04/15 - מדינת ישראל נגד סלימאן אבו עאיש (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 35312-04-15 מדינת ישראל נ' אבו עאיש(עציר)
לפני כבוד השופט אמיר דורון
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י המתמחה אירית אלפסי
נגד
הנאשם
סלימאן אבו עאיש (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד סמיר אבו עבד

24 ינואר 2017

גזר דין

רקע

1. הנאשם, לאחר הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשע ביום 9.6.2015 בעבירות של גניבת בקר, נהיגה פוחזת ברכב וזיוף סימני זיהוי של רכב, עבירות לפי סעיפים 384א(א)(2), 338א(א)(1) ו-413ט' בחוק העונשין תשל"ז - 1977, בהתאמה.

עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 15.4.2015 בסמוך לשעה 01:42 הגיע הנאשם אל חצרו של המתלונן במושב זמרת, זאת בכוונה לבצע עבירה.

באותן נסיבות, גנב הנאשם 3 כבשים השייכות למתלונן בכך שנטל ונשא את הכבשים אל מחוץ לחצר.

את הכבשים הגנובות העמיס הנאשם לרכב והחל בנסיעה. כאשר הנאשם הבחין בשוטרים על כביש 25 החל לברוח מהם בעודו נוסע ברכב בדרך נמהרת שיש בה בכדי לסכן חיי אדם, תוך שעובר הוא פס הפרדה רצוף ומאלץ רכב שהגיע מולו לרדת לשוליים. מאוחר יותר, נהג הנאשם נגד כיוון התנועה וכאשר הבחין בחסימה על הכביש ירד אל השטח ולאחר מס' ק"מ ברח רגלית מהשוטרים.

בטרם החל הנאשם בנסיעה ברכב אל עבר מקום ביצוע העבירה, ביקש הנאשם לטשטש את סימני זיהוי הרכב בכך שהדביק דבר שחור על מספר הרכב להקשות על זיהויו.

תמצית תסקירי שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש שני תסקירים בעניין הנאשם, כמפורט להלן:

בתסקיר שרות מבחן שהוגש ביום 21.12.2015, סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם, רקעו המשפחתי, השכלתו ורקע תעסוקתי אל מול מצבו הכלכלי.

שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ותעבורתי ואין לו מעורבות בביצוע עבירות אחרות. כאשר נתבקש להתייחס לעבירות נשוא כתב האישום, סירב לכך מאחר ומבחינתו עשה טעות, אותה מעוניין לשכוח.

עמוד 1

ביום 18.5.2015, הועמד הנאשם בפיקוח מעצר של שירות המבחן למשך 6 חודשים במסגרתו שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. במהלך תקופה זו הגיע למס' מפגשים בודדים אך הפסיק השתתפותו ביוזמתו. לאור אי שיתוף הפעולה מצד הנאשם בוטל צו הפיקוח ביום 11.9.2015.

שירות המבחן התרשם מאדם צעיר המתקשה להתייחס באופן מעמיק לאורחות חייו, דפוסי התנהגותו ובחירותיו השוליות. עוד סבר כי קיים פער בין שאיפותיו לתפקוד נורמטיבי אל מול התנהלותו בפועל וקשריו עם עוברי חוק. בנסיבות מסוימות מוגדר הנאשם כבעל קושי בדחיית סיפוקים, בעל גבולות פנימיים רופפים וקושי לעמוד בגבולות חיצוניים. זה, בשילוב הקושי של הנאשם להתייחס באופן מעמיק וביקורתי לדפוסי התנהגותו המכשילים ובחירותיו לפעול באופן פורץ גבולות מעמידו בסיכון לרצידיביזם.

לאור האמור לא בא שרות המבחן בהמלצה טיפולית, ואף הוסיף והמליץ על השתתפות עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה, עת סבר שעונשים אלו יחזקו את האלמנט ההרתעתי ויהוו עונש מציב גבולות עבור הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. טיעוני המאשימה לעונש הוגשו בכתב (ת/1). המאשימה צירפה לטיעוניה צילום הכבשים הגנובות ואסופת פסיקה.

המאשימה פירטה הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, שבעיקרם הגנה על קניין הפרט, הגנה על חייהם ושלמות גופם של המשתמשים בדרך והגנה על יכולת השוטרים למלא את תפקידם.

לדידה של המאשימה, מדובר בשלוש עבירות חמורות, שמתחם הענישה ההולם לעבירות המיוחסות לנאשם, נע בין 10 חודשי מאסר ברף התחתון ל-30 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בגין עבירת הנהיגה הפוחזת ובמאסר בפועל מצטבר בין 12 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת העגלים.

המאשימה עתרה להשית מאסר בפועל ברף העליון של מתחמי הענישה, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת ופסילה ע"ת, קנס ופיצוי למתלונן.

עוד עתרה המאשימה לחילוט הרכב התפוס ששימש לביצוע העבירה.

4. ב"כ הנאשם ציין, כי מתחם הענישה לו עותרת המאשימה, אינו תואם נסיבות תיק זה, היות ומדובר בעבירה אותה ביצע הנאשם יחד עם אחר שברח, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות היה שולי ופעל בהשפעת ובהנחיית אחר שהיה עמו ברכב.

בסופו של יום אותו אחר לא נתפס ולא הועמד לדין. הנאשם נתן הסבר בחקירתו למה לא נוקב בשמו של אותו אחר מחשש לפגיעה במשפחתו.

ב"כ הנאשם טען, כי יש לראות את האירוע כמקשה אחת. הנאשם נקלע לאותו מקום ראה שני כבשים ועז

והחליט לקחת אותם. ללא כל תכנון מראש. הנאשם בחקירתו הסביר כי הסיבה שהביאה אותו לביצוע עבירה היא מצבו הכלכלי. דברים המקבלים חיזוק בתסקיר שרות המבחן. מדובר בנאשם שביצע את העבירה בהיותו בן 18, ללא עבר פלילי. הנאשם לאחרונה שינה באופן דרסטי את חייו בכך שהחל לעבוד דרך חב' כ"א, נשוי ואב לתינוק בן חודש.

ב"כ הנאשם טען כי הענישה הינה ענישה אינדיבידואלית. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ המלצת שרות המבחן. בעניין הפסילה ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם פסול נהיגה עד תום ההליכים.

5. הנאשם, הביע חרטה על מעשיו, טען כי אותו אחר שהיה עמו 'שיחק לו בראש'. טען כי לא רוצה לחזור על מעשיו ורוצה לצאת מהבעיות.

קביעת המתחם ההולם

הערכים המוגנים:

6. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים, הגנה על קניינו של הפרט, הגנה על חייהם ושלמות גופם של המשתמשים בדרך והגנה על יכולתם של אנשי החוק למלא תפקידם.

7. הנאשם הגיע למקום תוך שהסווה סימני זיהוי רכבו, נטל מקנה שהינו קניינו ורכושו של המתלונן המשמש מקור פרנסתו. נמלט ממקום העבירה תוך שסיכן את חייהם ושלמות גופם של עוברי הדרך, השוטרים וחייו שלו תוך שהפגין אדישות לחייהם במטרה לקדם השגת מטרותיו ומבצע כסף.

8. אין חולק, כי עבירות של גניבת בקר, הפכו להיות זה מכבר חזיון נפוץ, יש להדגיש נפוץ מידי, עד כדי שיוגדר ללא כחל ושרק כמכת מדינה. הקלות היחסית בביצוע עבירות אלו, אל מול הקושי הממשי במניעתן ובמיגורן, מלמד על הצורך בהקשחת ובהחמרת הענישה כלפי מבצעהן.

9. רכיב נוסף, שאין להקל בו ראש כלל ועיקר, הוא הסבל שנגרם לבעלי החיים המובלים על ידי הגנבים בתנאים מחפירים ממקום המקנה, אל עבר יעד. לעיתים תנאי הובלה אלו, גורמים למות הבקר, אשר נדחף ונדחק באכזריות קשה למקומות שקשה להעלות על הדמיון או הדעת, כתאי מטען של מכונית פרטית משל היה גלגל חלופי או מזוודה.

לעניין זה ראה אמירות שנאמרו ע"י השופט א' א' לוי ברע"פ 2806/07 יונס נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (29.3.2007):

"אכן, עבירה של גניבת בקר ומקנה היא עבירה חמורה. אין מדובר בעבירת רכוש רגילה - ביצועה כרוך בהתאכזרות לבעלי-חיים, יצירת סיכון בריאותי לציבור וגרימת חסרון-כיס משמעותי לבעל החיה. לכן, בשנת התשנ"ו מצא המחוקק לנכון להבחין בין עבירה 'רגילה' של גניבה ... לבין עבירה של גניבת בקר מקנה (הקבועה בסעיף 393א לחוק ודינה עד ארבע שנות מאסר, וככזו היא מוגדרת כ'פשע'). למרבה הצער, אף שחלפו למעלה מעשר שנים מאז החמיר המחוקק עם עבריינים אלה - המציאות בשטח, כך נדמה, לא השתפרה. אדרבא, התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשתה,

עמוד 3

וכיום היא בבחינת מכת מדינה" (שם, בפסקה 3, וראו גם, ע"פ 7308/09 אבו כמילה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (13.6.2010); ע"פ 933/08 מדינת ישראל נ' חומידה [פורסם במאגרים] (15.5.2008); ע"פ 932/08 מדינת ישראל נ' היים [פורסם במאגרים] (26.6.2008)).

ראה גם האמור בע"פ 2943/06 **חילו נ' מדינת ישראל**, בו עמד בית המשפט באריכות על חומרתה של עבירת גניבת המקנה.

" לגניבת בקר וצאן בנסיבות מסוימות יוחד במשפט העברי מקום משלה. התורה אומרת (שמות כ"א, ל"ז) "כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור, וארבע צאן תחת השה". זאת, בשונה מגניבה "רגילה", שהגנב משלם בהם, לפי דין תורה, תשלומי כפל. בפשטות מכוונים הדברים לכך, שבקר ומקנה חשיבותם בחברה חקלאית גדולה עד כדי הגדלה משמעותית של הקנס המוטל על גניבתם (...). ראינו כי המחוקק ביקש להחמיר בעונשם של גנבי בקר ומקנה מעבר לגניבה ה"רגילה", וגניבה זו היתה לעבירת פשע. תסכולו של החקלאי המוצא בהשכימו בבוקר, ולעתים באמצע היום, כי בקרו או צאנו נגנבו בולט במיוחד, כיוון שלא תמיד ניתן לנעול "רכוש חי" כזה, הרועה בשדה, באופן הרמטי - וגם הביטוח לכך ככל הנראה יקר (ראו דברי ח"כ ע' עלי בכנסת שם). על בית משפט זה ליתן ידו ליישום החוק על פי תכליתו, וכבר ניתן לכך ביטוי בגדרי מעצרים"

וכן האמור בע"פ 4518/12 **מדינת ישראל נ' מחמוד סראחין** (11.6.2013) [פורסם במאגרים] בו שם בית המשפט העליון דגש על מצוקת החקלאים ובעלי המקנה, שנאלצים לחזות בשבר הנגרם להם, המערב מצוקות קשות של אובדן הכנסה ונזק כלכלי, אך גם נותן ביטוי לתחושות הקשות של חקלאי החוזה בפגיעה הקשה הנגרמת לבעלי החיים עצמם. נתון זה, מוביל החקלאים למצב בו נאלצים בהתמודדות אישית עם מכת מדינה זו, תוך שלעיתים מעמידים עצמם עד כדי סכנת חיים.

"לכך יש להוסיף, כי עבירות אלה פוגעות בתחושת הבטחון האישית והכלכלית של החקלאים, אשר נאלצים לעמוד על המשמר ולעיתים אף לסכן את עצמם, על-מנת למנוע את גניבת רכושם, ולסכל את מזימתם של פורעי החוק המתנכלים לצאנם או לבקרים."

10. בעניינו של הנאשם, יש לזכור כי הורשע הוא גם בעבירות נוספות, של נהיגה פוזת ברכב לאחר זיוף סימני זיהוי. אין המדובר בעבירות קלות ערך. מעשי הנאשם העמידו בסיכון עוברי דרך, ואותו עצמו, נוכח נהיגתו כמתואר בכתב האישום.

עבירות אלו, יש להדגיש, בוצעו נוכח רצון הנאשם להימלט מזירת העבירה ולמנוע תפיסתו על ידי שוטרים.

נהיגת הנאשם בנסיבות אלו, ובדרך בה נהג, משולה לשימוש הנאשם בכלי נשק. והרי ברי, כי לו היה הנאשם פוגע ברכב שהגיע מולו ואולץ לרדת לשול, הרי שתוצאת נהיגתו הפרועה הייתה משמעותית וקשה לאין ערוך.

על החומרה היתרה בעבירות של נהיגה בפזיזות, ניתן ללמוד מהאמור בהחלטות בית המשפט העליון בע"פ 3802/10 **ליאור אלון נגד מדינת ישראל** (מיום 26.10.10) [פורסם במאגרים]; ע"פ 5691/09 **מוחמד ג'ברין נגד מדינת ישראל** (מיום 11.10.09) [פורסם במאגרים]; רע"פ 10476/09 **יוסף אבו**

מדיניות הענישה הנוהגת:

11. במקרי גניבת מקנה או גניבה מיוחדת:

1. ת.פ. 16-04-3616 (שלום נצרת) **מדינת ישראל נ' רוימי** (1.8.2016), גזר בית משפט במסגרת הסדר לעניין העונש, על נאשם שהורשע בעבירות פריצה למחסן בקיבוץ וגניבת אמצעים להפקת תוצרת חקלאית, 15 חודשי מאסר בפועל הכולל בתוכו הפעלת 11 חודשי מאסר מותנה בניכוי ימי המאסר מעת מעצרו, 8 חודשי מאסר על תנאי בעבירת רכוש מסוג פשע, 6 חודשי מאסר על תנאי בעבירת רכוש מסוג עוון, קנס, פיצוי וחילוט הרכב עמו בוצעה העבירה.

2. בת.פ. 16-04-18381 (שלום באר שבע) **מדינת ישראל נ' אל הוזייל** (7.11.2016), קבע בית המשפט מתחם ענישה בעבירת גניבת מקנה הנע בין מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 54 חודשי מאסר בפועל, וגזר דינו של נאשם שצירף מס' תיקים והורשע בעבירה של ניסיון גניבת בקר והפרת הוראה חוקית ל- 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על עבירת הפרת הוראה חוקית, 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון ו/או קשירת קשר וקנס.

ויוטעם: בית המשפט קבע כי מדובר בנאשם בגיר צעיר והיעדר עבר פלילי, עם זאת, תסקיר שרות מבחן שלילי, גורמי סיכון: נגררות, סיגול דפוסי התנהגות שוליים, העדר שת"פ עם גורמי טיפול בקהילה.

12. במקרי נהיגה פוחזת

1. ת.פ. 14-12-28840 (שלום באר שבע) **מדינת ישראל נ' אבו סבילה** (9.2.2016), קבע בית המשפט מתחם ענישה בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בפזיזות ונהיגה ללא רישיון רכב, מתחם הנע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות ברף התחתון, לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

במסגרת הסדר טיעון והגבלת טיעוני המאשימה למאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים, גזר את דינו ל- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי על עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה או נהיגה פוחזת, קנס, 6 חודשי פסילה בפועל, 12 חודשי פסילה ע"ת.

ויוטעם: בשיקוליו לקח בימ"ש בחשבון את גיל הנאשם, העדר עברו הפלילי לצד רישום תעבורתי עבירה אחת לצד נסיבות המעשה לרבות הנזק שנגרם בפגיעה בשלטון החוק, פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם, פוטנציאל הסיכון שבנהיגה פוחזת ותעוזת הנאשם. בשיקולים לחומרה נלקחה בחשבון המלצת שרות מבחן בצורך בעונש מוחשי ומרתיע.

2. ת.פ. 40364-11-12 (שלום באר שבע) **מדינת ישראל נ' מראחיל ואח'** (24.2.2015), קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של נאשם שביצע עבירות אלו ביחד עם אחר שנדון קודם בעבירות בגין נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר, ל-20 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), 12 חודשי מאסר על תנאי, 54 חודשי פסילה בניכוי הפסילה עד תום ההליכים, 6 חודשי פסילה ע"ת קנס.

ויוטעם: בית המשפט קבע כי מדובר בעבירה שדרשה תעוזה בעת ביצועה, ביחד עם נקיטת סיכון למשתמשי הדרך, התנהגות הנאשם כלפי השוטרים, הזלזול, עקיפת מחסום משטרת, אי נטילת אחריות. על אף גילו הצעיר, והעדר עבר פלילי, למעט מס' רישומי תעבורה, תסקיר שלילי, לצד המגמה בהחמרה במסגרת המאבק לקטל בכבישים.

3. ת.פ. 17223-08-13 (שלום פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' אלטורי** (1.3.2015), קבע בית המשפט מתחם ענישה בעבירה זו הנע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של הנאשם שהורשע במסגרת צירוף 5 תיקים, ביניהם תיק בגין עבירת הנהיגה הפוחזת, הפרעה לשוטר, ידיעה כוזבת, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח וגרימת תאונה, ל-33 חודשי מאסר (בניכוי ימי מעצרו), 8 חודשי מאסר על תנאי בעבירות מסוג פשע כנגד הרכוש/הסעת שבח/אלימות במשפחה, 6 חודשי מאסר על תנאי על כל עבירה אחרת בה הורשע, שנתיים פסילה, חילוט הרכב.

13. בעבירת זיוף סימני זיהוי של רכב

1. ת.פ. 26524-03-10 (שלום קריית גת) **יחידת תביעות להב נ' עמיר** (4.4.2012), גזר בית משפט על נאשם שהורשע בעבירות מסירת ידיעות כוזבות, קבלת דבר במרמה ושינוי זהות של רכב או חלק של רכב ל-5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 10 חודשים מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ויוטעם: בית המשפט בשיקולים לחומרה התייחס לעבירות בהן הורשע הנאשם החותרות תחת אושיות חברה מתוקנות אשר בוצעו לצורך רווח כלכלי. מנגד, בשיקולים לקולא התחשב בית המשפט בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, תסקיר מבחן חיובי וחלופה הזמן מביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

12. הנאשם, לטענתו, ביצע המיוחס לו ביחד עם אחר שלא נתפס. בעוד בא כוחו ביקש לצמצם את מידת אחריות הנאשם נוכח זאת, הרי שיש דווקא ברכיב זה, שנטען על ידי הנאשם עצמו, כדי לקבוע נסיבה מחמירה ביחס לביצוע העבירות בהן הורשע. מדובר בתכנון מוקדם שגם אם בוצע בצוותא חדא, הרי שיש בכך משום חומרה יתרה. מכל מקום, דווקא בנ/1 נאמרים דברים על ידי הנאשם, המלמדים כי היה הוא זה שגנב את המקנה בעצמו וללא עזרת האחר.

13. חלקו של הנאשם, כעולה מעובדות כתב האישום, היה המרכזי בביצוע מכלול העבירות שיוחסו לו. העובדה כי מעשה הגניבה בוצע בשעה 01:42 לערך, משמיטה את הקרקע מתחת לטיעון, כי הנאשם הגיע

למקום במקרה - טיעון שעלה במסגרת הטיעונים לעונש - וללא כל תכנון מוקדם גנב את המקנה.

14. במסגרת זו יש להביא בחשבון את העובדה, כי הנאשם הגיע למקום באישון ליל ברכב, שפרטי זיהויו טושטשו על ידו עובר להגעתו, דבר המצביע לא רק על הכנה מוקדמת, אלא גם על רצון להקשות על זיהויו, משל היה הנאשם עברין מתוחכם ומנוסה הרבה יותר מכפי שנטען ביחס אליו.
15. לא זו אף זו, תעוזת הנאשם ותחכמו, נלמדים גם מעצם נהיגתו הפוחזת, והעובדה כי נמלט לדרך עפר עת הבחין בשוטרים. הדברים מקבלים משנה תוקף, עת נמלט הנאשם מן הרכב רגלית לאחר שנעצר עד שנתפס.
16. בנסיבות תיק זה, מוצא אני לקבוע שלושה מתחמים שונים לעבירות שבוצעו. מתחם אחד לעבירת גניבת המקנה, שני בעבירת זיוף סימני זיהוי הרכב, ומתחם שלישי לעבירות של נהיגה פזיזה. קביעה זו מתבססת על העובדה שאין זהות במקום ביצוע העבירות, אין רצף גיאוגרפי או רצף זמנים מידי בביצוען, ולכל עבירה היה רכיב שונה של מחשבה פלילית ויישומה.
17. ולאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, יהא כדלקמן:
- א. בעבירה של גניבת המקנה, ינוע מתחם הענישה בין 7 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון, ל-14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, כשבצד אלו רכיבי ענישה נוספים.
- ב. בעבירה של נהיגה פוחזת, ינוע מתחם הענישה בין 5 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון, ל-10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, כשבצד אלו רכיבי ענישה נוספים.
- ג. בעבירה של זיוף סימני זיהוי הרכב, ינוע מתחם הענישה בין מאסר מותנה ברף התחתון, ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף העליון, כשבצד אלו רכיבי ענישה נוספים.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

18. בעת גזירת העונש, המצוי בתוך מתחם העונש ההולם, או מחוץ לו בהתקיים התנאים המתאימים, יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כפי שהן רלוונטיות לתיק דנן;
- א. הנאשם הינו צעיר, יליד 1996, שאין לחובתו עבר פלילי.
- ב. מעבר להודיית הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, לא קיבל הנאשם על עצמו אחריות ממשית לביצוע העבירות המיוחסות לו, במיוחד לא במסגרת הריאיון שבוצע לו בשירות המבחן. העדר רצון להתמודד עם מעשיו ונפקותם, מלמדת על סיכוי לא מבוטל שהנאשם אינו מבין את חומרת המעשים, ואף, כאמור בתסקיר שירות המבחן, עלול לשוב על מעשיו.
- קיימת פרשנות נוספת, שלא נעלמת מעיני בית המשפט, לפיה הנאשם אינו מוכן להתמודד עם ביצוע המעשים בהם הודה, ולו משום שטרם זנח, גם אם רק תפיסתית, את הדרך העבריינית.
- אמנם נתון זה הינו בבחינת היפותזה, אך הנאשם לא עשה, ולו במקצת, כל דרך שבאמצעותה

יוכל בית המשפט להניח שלא כך הם פני הדברים.

ג. על פי העולה מתסקיר שירות המבחן, מדובר במי שסובל ממצוקה כלכלית, הנמשכת לאורך שנים במשפחתו, המתמודדת עם מצב סוציו-אקונומי קשה אשר יכול והייתה הרקע למעשיו.

ד. לקחתי בחשבון, כי מדובר במי שהודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן שיפוטי יקר. נלקחה בחשבון גם הפגיעה הצפויה לנאשם ולבני משפחתו הצעירה.

ה. חלפה תקופה של פחות משנתיים ממועד ביצוע העבירות.

ה. יש לזכור כי מדובר בנאשם שהינו "בגיר צעיר", נתון שיש בו כדי להשליך על מידת הענישה הראויה במקרה דנן, וזאת לאור ההלכות שנקבעו בבית המשפט העליון בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13)(פורסם במאגרים):

"בכל הנוגע למדיניות הענישה, יצר המחוקק מבנה מדורג, שבו ככל שגילו של נאשם צעיר יותר, כך יהווה הדבר שיקול משמעותי יותר להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. כפי שיפורט להלן, מבנה מדורג זה הקבוע בחקיקה משקף את מציאות החיים, שבה לא ניתן לקבוע גבול דיכוטומי ומוחלט שלפניו אדם הוא קטין ולאחריו הוא בגיר."

אלא שבעניינו של נאשם זה, אין כל אינדיקציה שקיימים שיקולי שיקום על הפרק. נדמה, כי לאחר עיון בתסקיר, המסקנה המתבקשת הפוכה בתכלית.

לו היה הנאשם מתמיד בהליך השיקומי, יכול ואכן היה מקום לקבוע ענישתו בדרך של עבודות שירות. אלא שהנאשם, גם לאחר ביצוע העבירות, מעביר מסר חד משמעי לבית המשפט, מסר המקשה על קביעת מדרג ענישה מקל באופן משמעותי.

ההקלה היחידה שתבוצע במקרה דנן, הקלה שנובעת מהיות הנאשם "בגיר צעיר" ומכלול השיקולים לקולא כמפורט לעיל, תהא חפיפת העונשים על פי מתחמי הענישה שנקבעו, כך שעל הנאשם לא יושת עונש נפרד ביחס לכל מתחם ענישה, אלא יאוחדו העונשים לכדי תקופת מאסר אחת.

נוכח קביעת עונש מאסר בעניינו של הנאשם, וכן נוכח העובדה שעל פי המתואר בתסקיר שירות המבחן מדובר בנאשם לו קושי כלכלי משמעותי שכעת ממתין להולדת בנו, מוצא אני להפחית בצורה משמעותית את רכיב הענישה הכלכלי שיושת עליו ואף להימנע מחילוט הרכב בעזרתו בוצעו העבירות, ולו משום שיכול ורכב זה יוכל לסייע למשפחת הנאשם, במיוחד לאחר הלידה העתידית של בנו.

באשר לרכיב הפיצוי, כתב האישום לא מגלה האם הושב המקנה לבעליו, והצדדים לא טענו בנושא. בפני בית המשפט גם לא צוין רכיב הנזק הכלכלי שנגרם למתלונן. משכך, יקבע רכיב הפיצוי על פי שיקולי הענישה האחרים בלבד.

גזירת העונש

19. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו, ינוכו ימי מעצר הנאשם מיום 21.4.15 ועד ליום 18.5.15.

ב. 6 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי שלא יעבור עבירות רכוש (למעט עבירה על פי סעיף 413 בחוק העונשין), עבירה של נהיגה פוחזת או עבירות מרמה וזיוף.

ג. קנס בסך של 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.17 ובכל אחד לחודש לאחריו. לא תשולם יתרת הקנס, יעמדו כלל התשלומים שטרם שולמו לפירעון מידי.

ד. פיצוי למתלונן (ע.ת/1) בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.17 ובכל אחד לחודש לאחריו.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין, בכל הקשור לרכיב המאסר בלבד.

עיכוב ביצוע זה, יהיה לתקופה של 45 יום מהיום.

ככל שיוגש ערעור על ידי הנאשם, גם אם עובר למועד המצוין מעלה, יוכל ביהמ"ש המחוזי לשקול שיקוליו באשר להמשך עיכוב הביצוע כאמור.

עיכוב ביצוע זה ייכנס לתוקף בכפוף לחתימת הנאשם על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪ וכן הפקדה כספית בסך 10,000 ₪ אשר תוכל להיות מקוזזת אל מול ההפקדות הקיימות בתיק ככל שקיימות.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון , שופט

הוקלד עלידיגלמלול